

ἀνθρωπορ μετα μίαν Ἐδουτέραν νοθεσί-
 αμ παρατοῦ, εἰδὼς ὅτι θξέσαπαι, τοιοῦ-
 τῶ, καὶ ἀμαρτάνα ὦρ ἀντατάκριτῶ.
 Οἶαμ πέμψω ἀρετμάρ πρὸς σε ἢ τυχικόμ.
 σπουδάσομ ἔλδῆμ πρὸς με εἰς νικόπολιμ,
 ἐκῆ γὰρ κέκρηκα παραχαμάσαι. ζῶνῶμ
 τὸν νομικόμ Ἐ ἀπολλῶ σπουδέως πρὸς ἐμ-
 ἴαμ, ἵνα μηδερ ἀνρτῆς λείπῃ, μανθωνέτωσαν
 δὲ Ἐ δι ἡμέτεροι, καλῶμ ἔργωμ πρὸς ἰσαοῦς
 εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὄσιμ ἄ-
 κερποι. ἀσάξονταί σε δι μετ' ἐμοῦ πάν-
 τες, ἀσάσαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς, ὧν πί-
 σε. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀμῶν.

hominem post unam & alteram admo-
 nitionem fugæ, sciens euersum esse, qui
 eiusmodi est, & peccat per se damnatus.
 Cum autem misero Arteman ad te, aut
 Tychicum, da operam, ut uenias ad me
 Nicopolim, nam illic decreui hybernare.
 Zenam legisperitū, & Apollo, studiose
 deducito, ne quid illis desit. Discant aut
 & nostri, bonis operibus præesse, ad ne-
 cessarios usus, ut non sint infrugiferi. Sa-
 lutant te, qui mecum sunt omnes. Salu-
 ta eos, qui diligunt nos in fide. Gratia
 cum omnibus uobis. Amen.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

ΤΑΥΤΗΝ ἐπιστέλλει ἀπὸ ῥώμης, ἢ δὲ πρόσφασις ἐστὶ ἐπιστολῆς αὐτῆ. ὀνήσιμῶ ὁ οἰκέ-
 τῆς Φιλήμονῶ ἔφυγε, καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἀπόστολον, κατκήθη παρ' αὐτοῦ, καὶ
 γέγονεμ αὐτῶ χησίμῶ εἰς δῖακονίαν, περὶ τούτου τοίνω χάφει Φιλήμονι, παρα-
 τίθῆμῶ αὐτῶ τὸν ὀνήσιμον, ἵνα προσέχη αὐτῶ γνησίως, Ἐ μηκέτι ἔχη αὐτῶ ὡς
 δούλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφόν, προετρέψατο δὲ αὐτὸν καὶ ξενίαν αὐτῶ ἐπιμάσαι, ἵνα ἐὰν ἔλθῃ εὐρη-
 μείνη, καὶ οὕτως πλεοῖ πλὴν ἐπιστολῶν.

P HILEMONI familiares litteras facit pro Onesimo seruo eius, scribens
 ei ab urbe Roma de carcere per superscriptum Onesimum.

ARGUMENTVM

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ.

ΠΑΥΛΟΣ Δέσμιος ΧΡΙΣΤΟΥ
 ΙΗΣΟΥ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελ-
 φός, Φιλήμονι τῶ ἀγαπῆ-
 τῶ Ἐ σωσθῶ ἡμῶν, καὶ
 ἀπὸ τῆς ἀγαπῆς, Ἐ ἀρ-
 χίππῶ τῶ συναϊώτῃ ἡμῶν, καὶ τῆ κατ'
 ἴκον σε

AD PHILEMONEM EPI-
 STOLA PAULI.

PAULUS uinctus Christi Iesu
 & Timotheus frater, Phile-
 moni dilecto & collega no-
 stro, & Apphia dilectæ, &
 Archippo commilitoni nostro, & qua
 domi

δικον σου εκκλησίᾳ. χάρις ὑμῖν ἔιρηνη
 ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἸΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ. Εὐχαριστῶ θεῷ πατρί μου πάντοτε
 μνήσασθαι σου ποιούμενος ἐπὶ πάντων προσευχῶν
 μου, ἀκούων σε πλὴν ἀγάπης καὶ τῆς πίστεως ἣν
 ἔχῃς πρὸς τὸν κύριον ἸΗΣΟΥΝ, καὶ εἰς πάν-
 τας τοὺς ἁγίους, ὅπως ἡ κοινωνία τῶν πίστε-
 ων σου ἐνεργῆς γέννηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς
 ἀγαθῶν τῶν ἐν ὑμῖν εἰς ΧΡΙΣΤΟΝ ἸΗΣΟΥΝ.
 χάρις γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παρακλή-
 σιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ ἀπλάγχθνα τῶν
 ἁγίων ἀμαρτιῶν διὰ σοῦ ἀδελφέ, διὸ
 πολλῶν ἐν ΧΡΙΣΤῳ παρρησίᾳ ἔχωμεν ἐπι-
 τάσασθαι σοι, τὸ ἀνήκον, διὰ πλὴν ἀγάπης
 μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν, ὡς πάν-
 λος πρεσβύτερος, ναὶ δὲ καὶ δέσμιος ἸΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ. παρακαλῶ σε περὶ τῆς ἐμοῦ τέκνης
 ὅν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, ὀνήσιμον
 τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, ναὶ ἢ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐ-
 χρηστον, ὅν ἀνέπεμψα, σὺ δὲ αὐτὸν τῷ ἐπί-
 τῳ ἐμῷ ἀπλάγχθνα προσλαβῶν, ὅν ἐγὼ ἐ-
 βουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχην, ἵνα ὑ-
 πέρ σε διακονῆμι ἐν τοῖς δεσμοῖς τῆς ἐνα-
 γελίου, χωρὶς δὲ τῆς γνώμης, οὐδὲρ ἠθέ-
 λησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ
 ἀσθὲν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον, τάχα γὰρ
 διὰ τὸ ἔχωρίσθαι πρὸς ὄραμα, ἵνα αἰώνιον ἀ-
 πέχης, οὐκέτι ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δού-
 λου, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί, πό-
 σος δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκί, ὅτι ἐν κυρίῳ
 ἐσὼν ἐμὲ ἔχεις κοινωνὸν προσλαβῶν αὐ-
 τὸν ὡς ἐμὲ. εἰδέτι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλεις, τοῦ-
 το ἐμοὶ ἐλλόγη, ἐγὼ πάντως ἔγραψα τῇ
 ἐμῇ χερί. ἐγὼ ἀποτίσω, ἵνα μὴ λέγω σοι,
 ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις, ναὶ
 ἀδελφέ. ἐγὼ σου ὀμαίμην ἐν κυρίῳ,
 ἁμάρτανόσ μου τὰ ἀπλάγχθνα ἐν
 κυρίῳ, πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψα
 ἴνα σοι. εἰδὼς, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιή-
 σεις.

domi tuæ est, congregationi. Gratia vo-
 bis & pax, a deo patre nostro & dño Ie-
 su Christo. Gratias ago deo meo semp-
 mētione tui faciēs in orationibus meis,
 audiens tuam charitatē & fidem, quam
 habes erga dñm Iesum, & erga oēs san-
 ctos, ut cōmunicatio fidei tuæ, efficax fi-
 at, in agnitione omnis boni, quod est in
 vobis, erga Christū Iesum. Gaudiū em̄
 habemus multū, & consolationē in di-
 lectione tua, quod viscera sanctorū refo-
 cillata sunt in te frater. Quapropter quib-
 uis multā in Christo fiduciā habeā in-
 iungendū tibi, id quod ad rem pertinet,
 tamen propter charitatē potius rogo,
 cum talis sim. nēpe Paulus senex, nunc
 autē etiā uinctus Iesu Christi. Rogo au-
 tem pro filio meo, quē genui in uinculis
 meis Onesimo, quondā tibi inutili, nūc
 uero tibi & mihi perutili, quē remisi, tu
 autem eum, hoc est viscera mea suscipe,
 quē ego cupiebā apud me retinere, ut p-
 te ministraret mihi in uinculis euāgelij,
 sed absq; tua sententia nihil uolui face-
 re, ne uelut ex necessitate bonum tuum
 esset, sed spontaneum. Nam ppter ea for-
 sitan secessit ad tempus, ut aeternum re-
 ciperes, nō iam ut seruum, sed plusq; ser-
 uum, nēpe fratrem dilectum, maxime mi-
 hi, quanto autē magis tibi, & in carne, &
 in dño. Si igitur me habes confortē, su-
 scipe illum ad te, tanq; me. Quod si quid le-
 sit te, aut debet, hoc mihi imputato. Ego
 Paulus scripsi mea manu. Ego perfoluā
 ut ne dicā quod etiā te ipsum mihi insu-
 per debes. etiam frater. Ego te fruar in
 dño. Refocilla mea viscera in domino.
 Confisus de obedientia tua scripsi tibi.
 sciens, quod etiā ultra quib; dico facturus
 m sis